USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **Ing. L. K.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,** odbor sociálních věcí, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2007, č. j. 27338/2007/KUSK, sp. zn. 14650/2007/KUSK/4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2009, č. j. 3 Cad 20/2007 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2009, č. j. 3 Cad 20/2007 - 34, byla zamítnuta žaloba žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti výše označenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný krajský úřad zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně - Městského úřadu Týnec nad Labem - ze dne 8. 12. 2006, č. j. 2350/06, kterým byla stěžovatelce přiznána mimořádná dávka sociální péče ve smyslu § 8a zákona č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti.

Stěžovatelka v kasační stížnosti rozsudku Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) vytýká nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem a řízení před městským soudem bylo podle jejího názoru stiženo zásadními procesními vadami; kasační námitky podřazuje pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Konkrétně namítá, že si tíživou situaci nezavinila sama a městský soud v rozsudku nereagoval na skutečnost, že stěžovatelce úřad práce ani sociální odbor (*pozn. NSS:* tyto správní orgány nijak blíže nespecifikuje) nezprostředkovaly zaměstnání, ač je to jejich zákonnou povinností. Městský soud se konečně nevypořádal se všemi námitkami stěžovatelky. Stěžovatelka též uvádí široký výčet ustanovení Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod, jež měl městský soud svým rozhodnutím porušit. Stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V kasační

stížnosti též stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti soudem.

Usnesením ze dne 6. 5. 2009, č. j. 3 Cad 20/2007 - 53, městský soud zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení stěžovatelka napadla kasační stížností; tu Nejvyšší správní soud zamítl jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 7. 10. 2009, č. j. 6 Ads 118/2009 - 74.

Městský soud dne 11. 11. 2009, č. j. 3 Cad 20/2007 - 84, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 1 měsíc předložila soudu plnou moc udělenou advokátu pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu ze dne 10. 3. 2009, č. j. 3 Cad 20/2007 - 34. Stěžovatelka reagovala přípisem z 24. 11. 2009, v němž soudu sdělila, že proti rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 118/2009 - 74 podala ústavní stížnost a řízení o ní stále probíhá; výzvu soudu považuje stěžovatelka za předčasnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť probíhající řízení před Ústavním soudem je podle jejího názoru důvodem k přerušení lhůty k předložení plné moci advokáta. Městský soud spolu s posledně uvedeným přípisem předložil soudní spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud stěžovatelku dne 28. 1. 2010 (č. j. 6 Ads 6/201 - 90) informoval o tom, že mu byla předložena kasační stížnost k rozhodnutí, o složení senátu, jemuž byla věc přidělena k rozhodnutí. Též stěžovatelce sdělil (v reakci na posledně uvedený přípis stěžovatelky z 24. 11. 2009), že podání ústavní stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu nemá vliv na průběh řízení v projednávané věci, a opětovně vyzval stěžovatelku k předložení plné moci udělené advokátu pro řízení o kasační stížnosti a poučil ji o procesních následcích, které vyvolá nepředložení plné moci. Na výzvu Nejvyššího správního soudu stěžovatelka do dnešního dne nikterak nereagovala.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně nesplňuje jinou podmínku řízení o kasační stížnosti; podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem. Tato podmínka neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel sám, nebo jeho zaměstnanec či člen, který ho zastupuje nebo za něj jedná, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Jak již bylo uvedeno, městský soud, poté co stěžovatelka neuspěla se svou žádostí o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti soudem, vyzval stěžovatelku k předložení plné moci udělené advokátu pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka na výzvu reagovala zmíněným přípisem z 24. 11. 2009, v němž namítala předčasnost výzvy

soudu s ohledem na probíhající řízení o ústavní stížnosti proti rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 118/2009 - 74.

Nejvyšší správní soud však nepovažuje probíhající řízení před Ústavním soudem o ústavní stížnosti stěžovatelky proti svému rozsudku, jímž zamítl kasační stížnost stěžovatelky proti usnesení městského soudu, kterým stěžovatelce neustanovil zástupce pro řízení o nyní projednávané kasační stížnosti, za překážku v probíhajícím řízení. Podle § 48 odst. 2 písm. f) s. ř. s. může předseda senátu přerušit řízení mimo jiné, *„jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé“*. V projednávané věci se však o takovou situaci nejedná, neboť otázka, kterou má Ústavní soud posoudit, se týká ústavnosti postupu správních soudů a jejich hodnocení majetkových poměrů stěžovatelky v řízení o ustanovení zástupce pro řízení, nejedná se tedy o výklad (zpravidla hmotného) práva, jež by mělo být použito při posouzení merita sporu mezi stěžovatelkou a žalovaným. Jinými slovy, otázka, kterou řeší Ústavní soud není rozhodná pro posouzení sporné otázky v nyní projednávané věci (zákonnost určení výše přiznané mimořádné dávky sociální péče). Ostatně pro stěžovatelku není toto nazírání Nejvyššího správního soudu na možnost přerušení řízení z důvodu podané ústavní stížnosti překvapivé; ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 167/2009 uplatňovala stěžovatelka tutéž námitku v totožné procesní situaci také bezúspěšně. Ústavní soud implicitně názor Nejvyššího správního soudu potvrdil, neboť stěžovatelčinu ústavní stížnost proti usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 6 Ads 167/2009 - 87, odmítl (ověřeno ve spisu NSS sp. zn. 6 Ads 167/2009). Konečně v projednávané věci Nejvyšší správní soud o tomto svém názoru stěžovatelku poučil a opětovně ji vyzval k předložení plné moci advokátu a byla též poučena o procesních následcích nečinnosti (viz informace o probíhajícím řízení ze dne 28. 1. 2010, č. j. 6 Ads 6/2010 - 90).

Stěžovatelka tedy přes výzvy soudů neodstranila vadu své kasační stížnosti (nedostatek právního zastoupení), ač k tomu byla opakovaně vyzývána a poučována o následcích nečinnosti. Nejvyššímu správnímu soudu nezbývá, než kasační stížnost proti rozsudku městského soudu odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny, takže nelze v řízení pokračovat. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2010

JUDr. Milada Tomková

předsedkyně

senátu